

deres Forsikkring udbetalt, men kun skulde have, hvad man kalder den mathematisk Værdi godtgjort. I Landsstinget blev dette indskrænket til dem, der toge sig selv af Dage, men jeg tror ikke, at denne Indskrænkning er fuldstændig heldig, og jeg har derfor tilladt mig under Nr. 7 at stille et Forslag, som gaaer ud paa, at, foruden de, der tage sig selv af Dage, skulde ogsaa de, hvis Død er en umiddelbar eller middelbar Følge af en af Interessenten selv begaaet strafbar Handling være underkastet disse Vilkaar. Herunder ere, som man vil see, baade Henrettelser og Dueller indbefattede, men der gives ogsaa andre strafbare Handlinger, som middelbart eller umiddelbart kunne medføre Bedkommendes Død, og jeg vil tillade mig at fremdrage et temmeligt betegnende Exempel. I forrige Krig deeltog en meget stor Mængde af de Personer, der vare forfikkede i den nuværende Livsforfikkingsanstalt, i Oprøret, og en Deel af dem faldt eller mistede Livet som en Følge deraf, men at de skulde have haft Udgang til at faae deres Forsikringer udbetalte, kunde selvfølgelig ikke være Meningen og vilde heller ikke være billigt. De havde i Virkeligheden ikke noget Krav derpaa, da deres Død var en umiddelbar eller middelbar Følge af en strafbar Handling. Jeg skal iøvrigt tilføie, at der, saavidt jeg har hørt, kun var meget faa af de paagjældende Personer — eller maaskee slet Ingen; jeg veed det ikke bestemt — til hvis Efterladte Anstalten virkelig kom at til udrede nogen Forsikkring, men dette havde, saavidt jeg veed, sin Grund deels i, at de ophørte med at betale Præmie, hvorved Anstaltens Forpligtelse bortfaldt, og deels i at de ikke anmeldte, at de vare gaaede i Krig, hvorved Forpligtelsen ligeledes bortfaldt. Smidlevtid er der jo, dersom et saadant Tilfælde igjen skulde indtræffe — for hvilket der rigtignok nu er betydelig ringere Sandsynlighed end den Gang — Intet til Hinder for, at disse Personer kunde tagtage den Forsigtighed, som Lovens foreskriver, hvorved de vilde holde deres Forsikkring ilive og faae Beløbet udbetalt, selv om de faldt imod Fædrelandet, men jeg har ved at give denne Tilføielse en saa almindelig Charakter gjort det muligt at indbefatte dette eller andre lignende Tilfælde der-

under. Jeg kan iøvrigt ogsaa nævne et ikke usandsynligt criminel Tilfælde, nemlig at en Mand bliver dræbt under et Overfald, som han begaaer, og dette kommer da ligeledes ind under den samme Bestemmelse. Dersom denne Ændring vedtages, turde det maaskee være rigtigt ogsaa at optage Bestemmelsen under Nr. 8, der giver Bestyrelsen — eventuelt med Finantsministerens Samtykke, som det ærede Medlem fra Kolbing (Berg) har foreslaaet — den samme Ret til i disse Tilfælde at tilstaae noget Mere til de Efterladte, end Lovens udtrykkelig foreskriver. — Under Nr. 10 har jeg stillet et Forslag, der gaaer i en Retning, som fra flere Sider blev omtalt ved første Behandling. Det ærede Medlem for Njøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) sammenlignede da meget rigtigt Selvmordstilfælde i Livsforfikkingspørgsmaal med Brandstiftelse i Brandforsikkingspørgsmaal; dette er en saa correct Sammenstilling, at jeg fuldstændig kan tillæde den (L. h. Nielsen: Nei!). So, jeg veed meget godt, at i Brandforsikringstilfælde faaer Brandstifteren ikke sin Forsikkring udbetalt, hvorimod Prioritetshaveren faaer sit Tilgodehavende med Renter udbetalt af Brandforsikringen, men paa samme Maade forholder det sig med Selvmord. Selvmorderen begaaer factisk ligesom Brandstifteren et Bedrageri imod Anstalten, hvad enten nu dette er Hensigten med Gjerningen eller ikke, men det er en meget almindelig Anvendelse af Livsforfikkinger, at Politien gives i Pant til Trediemand som Sikkerhed for en Fordring. Man laaner en Mand et Beløb, naar man veed, at han er istand til at betale Rente eller Afdrag deraf, men naar der ingen Sikkerhed er for, at Pengene ville blive betalte ved hans Død, kræves der til Sikkerhed derfor en Livsforfikkring. Den Trediemand, der paa denne Maade, ikke pro forma, men i Kraft af en virkelig Fordring, har Pant i Politien, vilde lide den samme Ret, om man vilde berøve ham Dækningen, som Prioritetshaveren i en Bygning, hvis Eier sætter Ild derpaa, naar man vilde berøve ham Dækning. Dette gjælder altsaa overfor Trediemand; men ligesom Brandforsikkingselskabet, naar en Mand sætter Ild paa sin Bygning, har Regres